

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

Quando vnio censeatur effectum fortita, & qualiter probetur; & reuocari
possit. §. 4

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76561)

priasque parochias vniique suum perpetuum, peculiaremque parochum assignare, qui eas cognoscere valeat & a quo solo sacramenta suscipiant, aut vtiliori modo proxi loci qualitas exegerit provideant. Sub hoc ergo decreto decidit sacra congregatio non comprehendit Ecclesiam parochialem, quae est certis finibus non habeat; habet tamen certum populum; & per certas familias distinguitur, ita vt sacramenta promissu non admittentur. De decreto autem vnionis nihil dicit.

Secundo limitat Barb. 3. p. de potest. Episc. alleg. 66. n. 13. vt non procedat in vnione, quae fieri potest pro fundatione, augmento, vel conseruatione collegiorum, & aliorum pium locorum ad fidei Catholicae defensionem, & propagationem bonarumque artium cultum, & adducit Gonz. Gloss. §. 7. n. 46. Sed neque haec limitatio admittenda est, quia decretum Trid. absolute prohibet vniones Ecclesiarum parochialium abique supradicta limitatione. Ergo abique fundamento apponitur haec limitatio. Deinde quia seminarium non permittit concilium vniones fieri de beneficiis curatis, sed solum de aliquibus simplicibus, cum tamen seminarium instituitur ad fidei Catholicae defensionem & propagationem, bonarumque artium cultum. Ergo ille finis non praestat facultatem parochiales vnendi. Neque Gonz. de hoc casu loquitur, sed de regula 12. Cancell. in cuius referentia censet supradictas vniones factas pro fundatione, augmento, vel conseruatione collegiorum, &c. non comprehendit.

19 Deinde sess. 24. c. 15. de reform. statuit in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis insignibus vbi frequentes adeoque tenues sunt praebendae simul cum distributionibus quotidianis, vt sustinendo decenti canonicorum gradui pro loci, & personarum qualitate non sufficiant, licere Episcopis cum consensu capituli vel aliquot simplicia beneficia, non tamen regularia iis vnire, vel si hac ratione prouideri non possit aliquibus ex iis suppressis cum patronorum consensu, si de iure patronatus laicorum sint, &c. Ex quibus verbis constat aliqua ex parte potestatem Ordinariorum in hac vnione esse temperatam, & aliqua ex parte auctam. Temperata est; quia sola beneficia simplicia vnenda conceditur, sub quibus non comprehenduntur dignitates, prout tenent, decisumque referunt, Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 89. Riccius resol. 383. n. 5. limit. 4. in secunda editione cum tamen iure communi omnia vniri poterant. Aucta tamen est ordinaria potestas, quia beneficia patronatus Ecclesiastici vniri abique patronorum consensu possunt. Nam cum Trid. solum patroni laici consensum requisierit, satis indicauit Ecclesiastici patroni consensum necessarium non esse; & ita tenet Sanch. lib. 7. in decal. c. 29. n. 185. Qui n. 186. optime aduertit hanc potestatem Ordinariis concessam vnendi beneficia simplicia patronis Ecclesiasticis inrequisitis, esse potestatem delegatam & non ordinariam. Quia ex ordinaria potestate patronorum Ecclesiasticorum consensum expostulandum est.

20 Denique Trid. sess. 25. c. 9. de reform. prohibet vnionem cuiuscunque beneficii liberi cum beneficiis iuris patronatus, & quae facta fuerint examinentur: in quo decreto ius commune temperauit; quia iure communi talis restrictio non habebatur: & notauit Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 91. cum Franc. Leone. in thesauro fori Ecclesiast. c. 31. n. 14.

21 Ex his inferitur non esse a Trident. sublatam potestatem vnendi beneficia simplicia monasterio, alterius loco religioso, iuxta clem. 2. de rebus Eccles. non alienand. c. 1. cap. consultationibus, de donationib. Si illud monasterium, vel locus religiosus, cui beneficium vnendum est, sit intra diocesim, cuius est beneficium. Quia Trident. solum prohibet vnionem quoruncunque beneficiorum extra diocesim, & intra diocesim curatorum beneficiorum cum non curatis. Ergo beneficia simplicia monasterio extra diocesim existentia vniri possunt: & ita notauit Sanch. d. lib. 7. in decal. c. 29. n. 187. Ex qua doctrina ipse colligit, n. 188. & bene posse Episcopum statuere, vt id beneficium a reuocatum monasterio regatur per religiosos ad naturam amobiles: quia ratione vnionis iam beneficium illud naturam mutauit, & regulare factum est.

S. IV

Quando vnio censetur effectum sortita, & qualiter probetur, & reuocari possit.

- 1 Quae sint examinanda.
- 2 Explicatur quando vnio effectum sortitur.
- 3 Quomodo vnio probanda sit.
- 4 Qualiter reuocetur, & quae ad eius reuocationem requirantur.

TRia in hoc puncto veniunt examinanda. Primum quando vnio reuocetur sortiri effectum; vt sic non detur locus reuocationi, de qua in reg. 12. Cancell. & in Trid. sess. 7. c. 6. de ref. Secundum, qualiter probandum sit, esse factam. Tertium qualiter facta reuocari possit.

1 Circa primum aduerto dupliciter beneficium vniri posse alteri beneficio, vel loco pio, primo, antequam vacet. Si beneficium

vnatur antequam vacet; clarum est, vnionem non posse effectum sortiri antequam vacationem. Quia possessum ab altero non potest pio loco effectum sortiri vniri; quapropter vnies beneficium vnente illius possessore non praetendit vt ex tunc vnio habeat effectum, sed vt illum cum habeat vacatur: Gloss. in clem. si vnus de rebus Eccles. benef. non alien. verbo vacatur. Mandol. reg. 12. Cancell. l. 1. §. 5. n. 2. Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 97. Postea vero vacatione beneficii vnio antea facta effectum sortitur si illius possessionem accipias. Et idem est, si beneficii vacantis vnio fiat; debes enim illius vnionis accipere possessionem, vt censetur vnio effectum sortita: primus enim & praecipuus vnionis effectus est possessio: sic pluribus decisionibus firmat. Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 81. & seqq. Non tamen est opus, vt fructus illius beneficii vniri percipias, quia fructuum perceptio est secundaria effectus vnionis, & nascitur ex vnione perfecta, illiusque possessione: sic alius relatis, Garc. sup. n. 299. An autem possessio debeat esse pacifica, vel iusticia litigiosa. Garc. n. 292. existimat litigiosam sufficere. Ex probari potest, quia esto possessio litigiosa sit, ex vnionis capta est. Ergo est illius effectus. Ergo vnio cuius est accepta possessio effectum sortita est. At verius credo possessionem pacificam requiri; quia possessio litigiosa vera possessio non est, neque ius concedit fructus percipiendi. Cum ergo ius requiritur vniones teuoari possint, vt effectum fuerint sortitae, de effecta vero, ac fructifero intelligendum videtur.

3 Circa secundum de vnionis probatione regula est ab omnibus recepta vnionem non praesumi; sed probandam esse ab eo, qui eam factam asserit. Quia est quid facti, & odiosum Mandol. reg. 12. Cancell. §. 7. lib. 5. Menoch. lib. 6. p. 1. §. 1. n. 1. Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 225. August. Barbola alleg. 66. n. 53. Hi ergo Doctores testantur probandam esse vnionem per instrumentum, seu litteras ipsius vnionis. Nam cum vnio fieri non possit solo verbo, sed scriptura, legitima illius probatio est quae ex scriptura ipsius vnionis desumitur. Si autem haec non comparat, affirmare probari posse testibus vnionem, si qui sint qui scripturam viderint. Deinde si deponant testes de tempore immemorabili, vel quadragenario cum titulo: nam haec praescriptio praestat iuri communi derogantem. Item censetur probari posse per instrumenta antiqua ad minus duo, quibus asseratur vnio, quia haec antiqua instrumenta loco testium deponunt de immemorabili succedunt, & eae de causa debent esse instrumenta diuersarum personarum, & ita antiqua, vt centesimum annum attingant. Confessione auctem partis aduersae affirmat vnionem non probari, sicut nec ritulum beneficii, nec ius patronatus illius, nisi alia coniecturis adiuuetur, prodest tamen vt ei imponatur perpetuum silentium ne vnionem impugnet.

4 Tandem de reuocatione dicendum breuiter est regulariter eos omnes, qui potestatem habent Ecclesiam coniungendi habere potestatem conuictas dissolueri. Res enim per quaslibet causas nascitur per eas dissoluitur. Vnde Episcopus Legatus a latere, & capitulum Sede vacante dissoluit potestatem vnionis, quas ipsi praestare possunt, tamen de facto fuerint factae a Romano Pontifice, Quia Pontifex vnio beneficia, Ordinariorum potestati derogare non intendit; sic Rebuff. praes. benef. tit. de vnionis reuoc. n. 16. Azor. alius relatis, 2. p. lib. 6. c. 29. §. 5. Garcia 12. p. de benef. c. 2. n. 303. Qui vero non iure ordinatio, sed consuetudine, privilegio, vel praescriptione vnire beneficia possunt, ac nequeunt dissolueri. Quia est quid diuersum & consuetudo, privilegium, & praescriptio non extenditur ad contraria, sic Azor. d. c. 19. §. 5. Rebuff. n. 20.

Ad reuocandam vnionem causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiae probanda est, sicut ad illam faciendam; alias nulla erit reuocatio. Non tamen existimo ita clare probandam esse Ecclesiae necessitatem, vel utilitatem ad reuocationem, sicut ad vnionem; quia vnio beneficiorum est odiosa, & iuri communi aduersa, quod praetendit vt singula beneficia singulis conferatur. Quare si causa ob quam facta vnio est cesset reuocari vnio potest, vt bene expendit, Azor. 2. p. lib. 6. c. 29. §. 4.

Deinde requirendus est capituli consensus, sicuti requiritur ad vnionem faciendam, vt probat textus in clem. si de Rebus Eccles. non alien. Rebuff. d. c. 10. tit. de vnionis reuoc. a. n. 24. Azor. c. 29. §. 5. Garcia 12. p. c. 2. n. 307.

Item vocandi sunt ad reuocationem ij omnes quorum interest eam vnionem non reuocari. Quapropter inquit Azor. §. 6. vocandum esse praeterea vt ius q; diocesis, si beneficium ad duas dioceses spectet, c. ne S. de vacante. c. sicut vnus. De excessibus p. 11. Deinde patronus cum suo interest; vt pote ad quem ius patronatus redit. Similiter is qui Ecclesiam conuictam possidet, & eius Vicarius qui in ea commoratur; quia vtriusque causa agitur: consentit Rebuff. d. c. 10. tit. de vnionis reuoc. n. 29. Garc. n. 308. Deinde si Ecclesia possessore vacat constituendus est defensor, quia vnionis reuocatione beneficium quod erat Ecclesiae ab eo dissoluitur, & separatur; ac prouide est vera alienatio. Debet ergo defensor constitui; & ita tradit Garcia d. c. 10. n. 308. cum Glossa clem. si de rebus Eccles. non alien. verbo vacatur vnio verbo defensor. Et haec de beneficiis.